

Stuur Ze Allemaal Terug

Inleiding door de vertaler:

Een interessante lezing van dr. Pierce, geschreven kort na de aanslagen op het WTC. Toen ik hem hoorde spreken herinnerde ik mezelf de weken na 11 september, de maanden en de jaren. De oorlogen in Afganistan en Irak en de ideeën die men erover had. De massavernietingswapens die er niet waren. Het zou om “de olie” gaan. Een leuke theorie, die terecht de motivaties van de Bush regering in twijfel trekt, maar die voorbij gaat aan het feit dat deze oorlogen Amerika ontzettend veel geld hebben gekost. Bedrijven hebben er natuurlijk wel veel aan verdiend. Maar waarom nu Irak, dat totaal geen banden had met Bin Laden? Dr. Pierce maakt het duidelijk. Ook de oorlogen in het Midden Oosten van de afgelopen jaren werden voor de Joden gevochten.

De Lezing

Door Dr. William Pierce

Een vriend uit New York heeft me een behoorlijk aantal New Yorkse kranten gestuurd met verhalen over de aanslagen van 11 september op het World Trade Center. Ik heb tenminste twintig uitgaven van de *New York Times*, de *New York Post*, en de *Daily News* uit de afgelopen zes weken doorgenomen. Alle herhalingen over hoeveel duizend ton puin er was geruimd of hoeveel lichamen er waren gevonden interesseerden me niet veel. In plaats daarvan probeerde ik de smaak van de partijlijn te proeven die de media in New York aan het publiek voedde. De smaak was ongeveer hetzelfde als in de rest van het land, behalve dat het misschien iets sterker was.

Een vliegtuig boort zich in de tweede toren.

Deze smaak bestond uit verschillende componenten, maar de sterkste was de intense, bijna ziekelijke vijandigheid tegenover iedereen die vraagtekens plaatst bij de stelling van de media

en de overheid dat de enige aanleiding voor de aanslag op 11 september de haat die fundamentalistische Moslims –met name Osama bin Laden en zijn volgelingen- zogenaamd hebben voor Amerika's "vrijheid en democratie". Volgens de partijlijn van de Bush regering geloven fundamentalistische Moslims in een theocratische maatschappij, van het type dat er heerst in Afganistan onder de Taliban. Aangezien Amerika niet zo'n soort samenleving heeft, haten ze ons, en daarom hebben ze ons aangevallen. Dat is de enige reden, en waag het niet zelfs maar te denken dat er misschien nog een andere reden voor de aanslag was. Als je ook maar de suggestie maakt dat er een andere reden was, dan ben je een vuile, liegende, criminele antisemiet, en werk je waarschijnlijk samen met de terroristen.

Serieus, wanneer iemand alleen maar de suggestie maakte dat de steun van de Amerikaanse overheid voor de agressie van Israel misschien een van de redenen voor de aanval had kunnen zijn reageert de media met een hysterische golf van belachelijk maken en haat tegen de ketter. Ik ben nog nooit in Afganistan geweest en weet niet hoe de Taliban op critici reageert, maar de overheid daar kan moeilijk nog intoleranter zijn tegenover dissidenten dan de media hier zijn in het geval van vraagtekens plaatsen bij de reden voor de aanslag op 11 september.

Neem dit bijvoorbeeld: Op de voorpagina van de *Daily News* uit New York van 12 oktober staat een paginagrote foto van de Saoedische prins Alwaleed bin Talal die de overblijfselen van het WTC bekijkt net nadat hij een persoonlijk check van \$10 miljoen dollar voor het herstel aan de New Yorkse burgermeester Rudolph Giuliani had gegeven. Onder de foto van de prins staat in grote letters, "**Shove It!**" (Stop jij je geld maar in je...) Niet bepaald een aardige manier om iemand die zojuist \$ 10 miljoen dollar heeft gedoneerd aan de stad te bedanken. Niet eens een leuke uitspraak in beleefd gezelschap. Waarom haat de krant deze prins, die een van de rijkste mensen ter wereld is, zo erg? Is het omdat hij een Arabier is, en de redactie van de krant denkt dat hij misschien banden heeft met Osama bin Laden? Nee, dat kan het niet zijn: de redacteur beseft dat fundamentalistische Moslims mensen zoals de Saoedische prins haten, ze zien hem als verrader.

De reden voor de gemene kop was een commentaar dat de prins maakte toen hij rond het puin van het WTC liep. Nadat hij Osama bin Laden veroordeelde en de aanval "een ontzettende misdaad" noemde, zei de prins:

Ik kwam hier om mijn trouw aan New York te tonen. Wij zijn hier om Amerika en New York te laten weten dat Saoedi Arabie volledig achter de VS staat.

Dit klinkt toch koosjer genoeg voor welke mediabaas dan ook, niet waar? Maar een minuut later zei de prins het volgende:

Op momenten zoals deze moeten we spreken over enkele van de aanleidingen voor deze misdadige aanval. Ik ben van mening dat de Amerikaanse overheid haar beleid in het Midden Oosten zou moeten evalueren en een meer gebalanceerde positie moet innemen ten opzichte van de Palestijnse zaak. Onze broeders in Palestina blijven afgeslacht worden door Israëlische handen terwijl de wereld de andere wang toekeert.

Daar had je het, dat deed 't hem echt! Na al zijn publieke sympathie en zijn gift van \$10 miljoen aan de stad waagde de prins te suggereren dat de steun van de VS voor Israël's agressieve opstelling in het Midden Oosten misschien iets met de aanslag te maken had. Het had het taboe gebroken. Hij was van de partijlijn afgeweken. Hij had het onuitspreekbare gezegd. Vandaar de hatelijke en beledigende krantenkop op de voorpagina

van de *Daily News* die de prins vertelde dat hij de \$10 miljoen maar in zijn ***** moest stoppen. En zodra burgemeester Giuliani de woorden van de prins had gehoord gaf hij boos de opdracht het geld terug te geven en verklaarde dat de stad het “besmette” geld van de prins niet zou accepteren. De berichtgeving over de prins in andere New Yorkse kranten was al net zo harteloos als dat in de *Daily News*. Columnisten en journalisten lieten niet alleen hun afkeuring merken; ze waren bezeten met haat en woede.

Wel, dat is New York. Rudolph Giuliani heeft altijd braaf naar de Joden geluisterd. Zo is hij burgermeester geworden. En ik denk dat we niet echt verbaasd hoeven te staan van de kop op de voorpagina van de *Daily News*, die als eigenaar de New Yorkse, Joodse, vastgoed ontwikkelaar Mortimer Zuckerman heeft. Wat pas echt interessant is dat dat zowat alle andere media door het land –en alle andere politici ook- dezelfde partijlijn volgen. En de niet-Joodse redacteurs en columnisten en politici zijn, op een enkele uitzondering na, net zo fel en hatelijk als de Joden zelf in het aanvallen van iedereen die het officiële standpunt dat de steun van de VS aan Israël niks te maken heeft met de gebeurtenissen op 11 september in twijfel durft te trekken.

Twee journalisten in Oneide, New York, een in principe niet-Joods gebied in de staat meer dan 400 kilometer van Giuliani's gebied, hielden zich niet strak genoeg aan de officiële versie van de gebeurtenissen en kregen tot hun spijt te ondervinden wat er gebeurt met mensen die de naïviteit hebben in persvrijheid te geloven. Jean Ryan, de hoofdredactrice van de *Oneida Daily Dispatch* werd afgelopen woensdag samen met Dale Seth, de stads-redacteur van de krant, ontslagen door de uitgever omdat zee en artikel hadden geplaatst dat een Pakistaan citeerde die er op wees dat het land Israël was gesticht op basis van terrorisme en dat in het Midden Oosten de Israëli's als de voornaamste terroristen van de region werden gezien. Woedende Joden eisten dat de koppen van de twee redacteurs moesten rollen, en de uitgever, om een advertentie boycot te voorkomen, luisterde.

Het is niet teveel gezegd dat de Joden en hun volgelingen in de media en overheid hysterisch worden telkens wanneer de vraag wat tot 11 september heeft geleid ter sprake komt. Ze weigeren er over in discussie te gaan, ze beginnen meteen te gillen en te spugen. Vanuit het standpunt van de Joden is dat begrijpelijk. Het is glashelder dat de voornaamste reden voor de aanslag de Amerikaanse steun aan Israëls misdadige optreden in het Midden Oosten is, tegen de Palestijnen en anderen. Er is geen rationeel persoon die dat betwijfelt, en Osama bin Laden geeft dit ook toe in persverklaringen. De Joden zijn doodsbang dat als wordt toegestaan dat dit openbaar besproken mag worden, dat dan zelfs de lemmings (de meelopende massa) – dat zijn de kiezers—het licht zullen zien. En als de kiezers ooit doorgronden wat er aan de hand is, dan zullen veel politici protesteren tegen de Joodse controle en de Amerikaanse steun aan Israël stoppen. En dat zou een snelle ondergang voor de Joodse staat betekenen; zonder Amerikaanse wapens en Amerikaans geld kan Israël niet overleven. Vandaar het hysterische gegil en uitschelden van iedereen die een link ziet tussen het buitenlandse beleid van de VS en de aanslagen op 11 september. Hun doel is om het deksel op de pot te houden door iedereen te intimideren, iedereen bang te maken uitgemaakt te worden voor “antisemiet” of “terreur sympathisant” als hij de partijlijn niet aanhangt.

Allemaal ophoepelen naar de woestijn, inclusief de Jodenknecht in het midden

Weet je, terrorisme gebeurt echt. Het is niet zomaar een verzinsel van de media. Het is iets waar we mee om moeten leren gaan in de wereld die onze overheid voor ons heeft gecreëerd door haar misdadig onverantwoordelijke beleid. Maar zowel de media als de overheid misbruiken de term, ongeveer netzo als ze termen als “racisme” misbruiken. Om een voorbeeld te noemen, toen afgelopen week een van de hardliners uit Ariel Sharon’s kabinet, Rehavam Ze’evi, werd vermoord door de Palestijnse PLFP, noemde George Bush het een “*daad van terreur*”, een term die hij nooit en te nimmer zal gebruiken voor een van de vele Israelische moordaanslagen op Palestijnse leiders.

Ze’evi, werkte trouwens samen met Joodse gangsters die betrokken zijn bij de internationale handel in blanke slaven. Zijn vrienden en politieke bondgenoten opereren de sex-slaverij ringen die jonge Russische en Oekraïense vrouwen ontvoeren uit hun door Joods communisme verpauperde landen en ze naar Israel brengen, waar ze worden gedwongen te werken als sex slaven voor de verrijking van hun Joodse pooiers. De moord op Ze’evi leek meer op het doortrekken van een W.C. dan een “*daad van terreur*.”

De Joden hebben mij zelfs een “*terrorist*” genoemd en de corrupte overheid in Washington is hierin meegegaan. In feite ben ik nooit bij enige criminele activiteit, wat dan ook, betrokken geweest, laat staan terrorisme, noch heb ik ooit anderen aangespoord tot terrorisme. Maar luister wat dit overheidsrapport, uitgegeven door overheid’s Center for Disease Control, over mij zegt. Onder de algemene kop “*Opduikende Infectie Ziektes*” op de website van het CDC staat een rapport geschreven door de Jodin Jessica Stern, die zichzelf in dit rapport indentificeert als een lid van de beruchte Council on Foreign Relations. In haar rapport, genaamd “*De Verwachtingen voor Binnenlands Bioterrorisme*,” schrijft ze:

Politiek gemotiveerde terroristen die die liever samenlevingen veranderen dan vernietigen zullen wellicht vermijden grote aantallen mensen te doden omdat de politiek kosten de baten zullen overstijgen. Sommige terroristen aan de andere kant, willen hun vijanden uitroeien of de maatschappelijke orde vernietigen. William Pierce, de leider van de neo-Nazi organisatie National Alliance, streeft naar een wereldwijde rassenoorlog om een Arische natie op te richten.

Ze maakt duidelijk de suggestie dat ik een van die terroristen ben die ze in de zin voordat ze mij noemt bespreekt. Je kan het rapport nalezen op de website van het CDC op cdc.gov.

Wel, je verwacht dit soort zwartmaken en bedrog van de Joden, en je verwacht het van de nieuws media onder hun controle. Maar het wordt zorgwekkender wanneer de Joden de

overheid als een welwillend middel kunnen gebruiken om hun leugens te verstrooien en hun te helpen in hun deceptie naar het Amerikaanse publiek. Net zoals George Bush, bewust iedere leugen herhaalt die zij hem vertellen te herhalen, kunnen de Joden een overheidsbureau zoals het Center for Disease Control, een instantie die er is om de gezondheid van het volk te beschermen, misbruiken om iedere gezagsgetrouwe burger die hun leugens ontmaskerd en hen anderszins ergert als “terrorist” te brandmerken.

Als ze het tegen mij kunnen doen, kunnen ze het ook tegen you of wie hen dan ook dwars zit doen. En als je gelooft dat er ook maar iemand in de terminaal corrupte overheid in Washington zit die er ook maar van iets uitmaakt dat de Joden de Amerikaanse overheid voor hun eigen doelen misbruiken zit je ernaast. Vertel ze erover en ze zullen je slechts sceptisch aankijken en tegen je liegen net zoals George Bush sceptisch kijkt en liegt. De ambtenaren die hier mee zaten zijn al lang uit de bureaucratie verwijderd. De laatste eerlijk verkozen persoon in officiële functie is er rond dezelfde tijd mee gestopt. En als je me aanraadt om de Jodin die mij in haar rapport een terrorist noemde, of de Council on Foreign Relations, waar ze bij hoort, of het Center for Disease Control, dat het rapport publiceerde, aan te klagen voor laster, dan begrijp je niet hoe het juridische systeem in dit land is veranderd.

Wel, laten we terug komen op de partijlijn in al de New Yorkse kranten die ik heb gelzen: Een van de hoekstenen van de partijlijn is om iedere openbare discussie over de werkelijke aanleiding voor de aanslag op 11 september te voorkomen; een andere hoeksteen is de lemmings in de oorlogsstemming te krijgen, zodat ze mee zullen werken aan een lange oorlog in het Midden Oosten voor Israël. Om dit voor elkaar te krijgen staan de kranten vol met verhalen en foto's die bedoeld zijn om een oproep te doen van de emoties van alle Joe Sixpacks en Sally Soccermoms in het land en hun hart te roeren: Foto's van schoolkinderen die met vlaggen waaien en “The Star Spangled Banner” zingen; toespraken over “eenheid” en over alle Amerikanen die samenwerken, ongeacht ras of afkomst, om “tegen terrorisme te vechten.” En de foto's van het type dat “trots is om Amerikaan te zijn”, die hun vlaggen uithangen en hun hand op hun hart leggen, zijn allemaal multicultureel zoals het hoort, met zwarten, mestizos en Aziaten tussen de blanken in.

De columnisten en de cartoonisten in alle New Yorkse kranten zingen hetzelfde deuntje als de redacteurs en journalisten. De columns stonden vol met saamhorige anekdotes bedoeld om iedereen in een vlaggenzwaaiende stemming te krijgen. Een column in de *New York Post* van 24 september citeerde een vrouw bij een demonstratie tegen demonstratie in het Yankee Stadion: “Ze wilden ons verdelen,” zei ze, “Maar in plaats daarvan hebben ze ons verenigd als nooit tevoren.”

Ik citeer columnist Steve Dunleavy:

Door het hele Yankee Stadion op een zondag gezegend met zonneschijn kun je bijna de emotie in de lucht aanraken. Iedere kleur, elke afkomst, elk ras, elke religie samen.

En Dunleavy noemt de tranen op de wangen van de mensen wanneer ze de oude liederen zingen die geschreven waren om patriotisme op te wekken tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog. En laat me duidelijk zijn, voor veel Amerikanen is dit krachtig spul. Mensen die vervreemd waren door de onnatuurlijkheid van multiculturalisme en modern stadsleven verlangen naar een gevoel van saamhorigheid, van eendracht, doel en een missie. Ze willen zich weer sterk en trots voelen, in plaats van impotent en leeg en schuldig om blank te zijn. Zelfs mensen die beter zouden moeten weten worden opgezweept door dit gevoel.

En nadat ze de lemmings weer een sterk en trots gevoel hebben gegeven, vertelt de media hen wie te haten, op wie ze hun rechtvaardige woede moeten richten. Ten eerste zijn er de vijanden onder ons die gehaat moeten worden, en dan de vijanden in het buitenland. De vijanden onder ons zijn degenen die niet in dezelfde rij als iedereen marcheren, degenen die niet hard genoeg zingen, degenen die vraagtekens plaatsen bij het halsoverkop beginnen van een grote oorlog tegen alle vijanden van de Joden in het Midden Oosten, degenen die ons wonderlijke gevoel van eenheid proberen te beschadigen –ons willen verdelen- door te vragen naar de aanleidingen voor de aanslag op 11 september. Een speciale verachting is gericht op de afvalligen op de campussen van Amerikaanse universiteiten die zich bezorgd maken over de afbraak van de Bill of Rights door degenen die graag oorlog willen voeren en alle anderen onder controle willen houden. De neo-conservatieve Jood William Kristol heeft een krant vol met deze verachting onder de naam *The Weekly Standard*, en de collums en artikelen worden veelvuldig herhaald in de New Yorkse kranten die ik heb doorgenomen.

Wat de buitenlandse vijanden betreft, is er natuurlijk Osama bin Laden, maar de haat en wraak van de opgezweepte massa wordt gedirigeerd naar iets veel breder. In dezelfde *New York Post* die ik zonet noemde is staat een cartoon met een plaatje van een afvalbak met ratten die erin worden gesmeten. Op de bak staat “Bak met ongedierte.” Op een van de ratten staat “*Taliban*,” op een andere “*Irak*,” en op een derde “*Iran*.” Niet “*Iraakse terroristen*” of “*Iranese terroristen*”; simpelweg “*Irak*” en “*Iran*,” de landen in hun geheel, de twee landen in het Midden Oosten die het meest door Israël gevreesd worden, maar die, zover we weten, niets te maken hadden met de aanslagen op 11 september. De cartoon staat precies boven een collom van William Kristol waarin hij oproept tot een algemene oorlog en pacifisten kleineert. De boodschap van de cartoon is helder: Zij hebben allemaal een handdoek om hun hoofd; zij zijn allemaal ongedierte; laten we ze allemaal doden.

Die boodschap komt niet helemaal overeen met de pogingen van de Bush regering om een coalitie van zogenaamde “gematigde” Moslim landen te vormen, maar de algemene teneur van de propaganda uit de New Yorkse kranten is dat we geen mieren moeten neuken. We zouden de eerste de beste niet-blanke zonder handdoek om z’n hoofd moeten omhelzen, samen “The Star Spangled Banner” moeten zingen en dan samen naar de oorlog marcheren.

Om misverstanden te voorkomen herhaal ik nu wat ik eerder ook al heb gezegd. Er is niemand in het Midden Oosten die ik echt mag. Ik vind niet dat het mensen uit het Midden Oosten, Arabieren of Joden –met name Joden- toegestaan moet worden in Amerika of Europa te wonen. Ik heb geen sympathie voor de Islam of welke andere Semitische religie uit het Midden Oosten dan ook. Maar ik geloof niet dat we oorlog moeten voeren tegen Irak of Iran of zelfs Afganistan om Amerikanen tegen terrorisme te beschermen of andere Amerikaanse belangen te beschermen. En ik ben er al helemaal tegen om oorlog te voeren om de belangen van Israel te verdedigen.

Als we werkelijk bewijs hebben dat Osama bin Laden de aanslagen van 11 september heeft georganiseerd, laten we hem er dan voor straffen zonder tegen andere landen oorlog te voeren. Leg beslag op zijn bezittingen waar die gevonden kunnen worden, verban alle mensen uit het Midden Oosten uit de Verenigde Staten zodat hij geen volgelingen hier heeft die miltvuur brieven kunnen sturen. En stuur een CIA team van professionele moordenaars naar Afganistan om hem te vinden. Maar stop ermee oorlog beginnen tegen andere landen en te proberen marionettenregeringen te installeren in Israël’s belang.

En nadat Osama bin Laden is opgeruimd, laten we de mensen oppakken die werkelijk verantwoordelijk zijn voor 11 september. En je begrijpt wie deze mensen zijn: zij zijn de politici in Washington die voor de afgelopen 50 jaar de belangen van een bepaalde stam uit het Midden Oosten voor de Amerikaanse belangen hebben geplaatst. De leden van die bepaalde stam uit het Midden Oosten dragen geen handdoeken om hun hoofd; ze dragen kleine ronde keppeltjes op hun hoofden, die yarmulken worden genoemd, en ze hebben oneindig veel meer schade berokkend aan ons vol dan de handdoek-hoofden ook maar kunnen dromen. De politici in Washington dienen deze stam omdat de leden van deze stam in controle zijn over de massamedia van nieuws en films en hierdoor het Amerikaanse politieke proces kunnen manipuleren.

Deze stam was niet tevreden met de rijkdom en macht die ze in Amerika verkreeg. Altijd haar wortels uit het Midden Oosten onthoudend, wilde ze ook controle over het Midden Oosten, en met de hulp van de Amerikaanse overheid die door haar gecorrumpeerd was begon het land te stelen in het Midden Oosten, de oorspronkelijke Moslims werden gedood of verjaagd. Iedere Amerikaanse President, van Harry Truman tot George W. Bush – zelfs Richard Nixon, die ze uit het Witte Huis hebben gejaagd – diende hen, hielp hen met het plunderen en doden van hun buurvölker en hun macht in het Midden Oosten te vergroten. En ieder Amerikaans Parlement gedurende de afgelopen halve eeuw luisterde ook naar hun orders. En iedere Amerikaanse president en ieder kamerlid die hen diende begreep dat door deze stam te steunen –door Israel te steunen- hij de belangen van het Amerikaanse volk schade berokkende en haat opwekte tegen Amerika: haat waar we allemaal een uiting van zagen op 11 september.

Dus laten we Osama bin Laden straffen voor het doden van al deze onschuldige Amerikanen, maar laten we dan achter de echte schurken gaan –de verraders in Washington- die de werkelijke verantwoordelijkheid dragen voor 11 september. En laten we dan alle mensen uit het Midden Oosten, inclusief degenen die nu Hollywood en de reclame-industrie en onze televisiekanelen en de rest van onze nieuws en vermaaks media controleren, voorgoed terugsturen naar het Midden Oosten.

November 2001